

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pkf.II.20.237/2026/2. szám

A Debreceni Ítéltábla a Czingula Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Czingula Katalin ügyvéd, cím) által képviselt kérelmező neve (cím) kérelmezőnek – a dr. Varga István ügyvéd (cím) által képviselt Környéki Törvényszék (cím) kérelmezett ellen vagyoni elégtétel iránt indított nemperes eljárásban a Debreceni Törvényszék 7.Pk.21.382/2025/11. számú végzése ellen a kérelmezett által 12. által sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

végzést:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság végzésének nem fellebbezett részét nem érinti; a fellebbezett részében helyben hagyja.

Kötelezi a kérelmezettet, hogy fizessen meg a kérelmező javára 15 (tizenöt) napon belül az általános forgalmi adó összegét is tartalmazó 63 500 (hatvanháromezer-ötszáz) forint másodfokú költséget.

Megállapítja, hogy 8 196 (nyolcezer-egyszázkilencvenhat) forint fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Ez ellen a végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A tényállás

[1] 'felperes neve' felperes, valamint – más alperesek mellett – a kérelmező III. rendű alperes között 2017. március 15. napján indult per a Szentendrei Járásbíróság előtt P.20.254/2017., majd P.21.133/2019., P.20.661/2021., P.20.436/2022., P.20.370/2025. számon végrehajtás megszüntetése iránt.

[2] A járásbíróság 2017. szeptember 11-én tárgyalást tartott, melyen a kérelmező szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, a tárgyalást a járásbíróság elhalasztotta, új határnapul 2017. december 13. napját tűzte ki, majd a 2017. december 5-én meghozott végzésével a kitűzött tárgyalást beállította, új határnapul 2018. április 2. napját tűzte ki, amit utóbb 2018. április 4. napjára javított.

[3] A 2018. április 4. napi tárgyalást, melyen a kérelmező nem jelent meg, és amely napján adta elő az I. rendű alperes az alaki és érdemi ellenkérelmét, a járásbíróság elhalasztotta, új határnapul 2018. június 18. napját tűzte ki.

[4] A 2020. március 31. napjára kitűzött határnapot a járásbíróság a járványügyi helyzetre hivatkozással 2020. március 16-án beállította azzal, hogy új határnapot hivatalból tűz. A 2020. május 6-án meghozott végzésével felhívta a peres feleket 15 napon belüli nyilatkozattételre. A per felperese a 2020. június 4-én érkezett beadványában személyes meghallgatását, tanúbizonyítást indítványozott, közjegyző megkeresését, iratok csatolására és nyilatkozat megtételére felhívást indítványozott. A járásbíróság 2020. június 10-én tárgyalást tűzött ki 2020. augusztus 25. napjára.

[5] A járásbíróság a 2020. szeptember 22-én megtartott tárgyalást – a kérelmezőt és a III. rendű alperest írásbeli érdemi ellenkérelem előterjesztésére, a felperest az általa kihallgatni kért tanú idézhető lakcímének bejelentésére felhívással – 2020. november 10.

napjára halasztotta; a 2020. október 20-án kelt végzésével a 2020. november 10. napjára kitűzött tárgyalást hivatalból beállította, új határnapul 2021. január 6. napját tűzte ki.

[6] A 2021. november 17-én megtartott tárgyalást, miután tanúbizonyítást követően a felperes jogi képviselője úgy nyilatkozott, hogy a kereseti kérelmét pontosítani kívánja, a bíróság 2022. január 26. napjára halasztotta el azzal az egyidejű felhívással, hogy a per megszüntetésének terhével a felperes pontosított kereseti kérelmét terjessze elő.

[7] A 2021. december 8-i permegszüntető végzést hatályon kívül helyező és az elsőfokú bíróságot a per további tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasító, a kérelmezett által 2022. május 11. napján meghozott másodfokú végzés 2022. május 18-án érkezett meg a bíróságra. A bíróság 2022. június 13-án tárgyalást tűzött az ügyben, határnapul 2022. szeptember 28-át tűzte ki. A tárgyalás kitűzése és megtartása között az I. és IV. rendű alperesek jogi képviselője, majd a felperes jogi képviselője előkészítő iratokat nyújtottak be.

[8] A 2022. szeptember 28-án megtartott tárgyalást a bíróság 2022. november 23. napjára elhalasztotta, majd ezt a tárgyalást a 2022. november 17-én meghozott végzésével beállította, és új határnapként 2023. február 1. napját határozta meg. 2022. december 12-én igazságügyi könyvszakértői bizonyítást rendelt el, a felperes 2023. január 5-én érkezett beadványára a szakértő 2023. január 10-én nyilatkozatot tett, amelyre a felperes jogi képviselője útján 2023. január 14-én észrevételt terjesztett elő, erre figyelemmel a bíróság a kirendelt szakértőt 2023. január 19-én felmentette, majd 2023. január 26-án új szakértőt rendelt ki.

[9] A per a bíróság a kérelmező által 2025. június 16-án kézhez vett, a pert megszüntető végzésével fejeződött be.

A kérelem és az ellenirat

[10] A kérelmező az eljárás elhúzódása miatt kérte a kérelmezettet a per 2017. március 8. és 2025. június 16. közötti 3023 nap időtartamára 1 209 200 forint vagyoni elégtétel megfizetésére kötelezni.

[11] A kérelmezett az elleniratában a kérelmet 273 200 forint részében elutasítani kérte. Az eljárás számított időtartamából kérte levonni a polgári peres eljárás elhúzódásával kapcsolatos vagyoni elégtétel érvényesítéséről szóló 2021. évi CXIV. törvény (a továbbiakban: Pevtv.) 15. §-ának (4) bekezdése alapján *az eljárás elhúzódása miatti kifogás előterjesztésének a hiányában* a folytatólagos határnap kitűzése szabályainak a megsértése miatt a 2017. szeptember 22. és 2017. december 13. közötti 83 napot; ugyanezért a 2018. január 4. és 2018. április 4. nap közötti 91 napot; ugyanezért a 2018. április 20. és 2018. június 18. közötti 60 napot; a veszélyhelyzeti perrend szabályaival ellentétesen a szükséges intézkedések elmulasztása miatt a 2020. április 19. és 2020. augusztus 25. közötti 129 napot; a folytatólagos határnap kitűzése szabályainak a megsértése miatt a 2020. szeptember 29. és 2020. november 10. napja közötti 43 napot; ugyanezért a 2020. október 30. és 2021. január 6. közötti 69 napot; ugyanezért a 2021. december 14. és 2022. január 26. közötti 44 napot; ugyanezért a 2022. június 28. és 2022. szeptember 28. közötti 93 napot; ugyanezért a 2022. november 23. és 2023. február 1. napja közötti 71 napot. A kérelmező peres félként részvétele alapján a figyelembe vehető időszakot a perindítás hatályának beálltától kezdődően kérte meghatározni.

Az elsőfokú végzés

[12] Az elsőfokú bíróság kötelezte a kérelmezettet a kérelmező javára 1 206 000 forint vagyoni elégtétel és 254 000 forint perköltség megfizetésére, ezt meghaladóan a kérelmet elutasította. Megállapította, hogy 36 276 forint eljárási illeték az állam terhére marad.

[13] Megállapította, hogy a felperes a keresetét 2017. március 15. napján terjesztette elő, az eljárást befejező határozatot a kérelmező 2025. június 16. napján vette át, így az alapper számított időtartama 3015 nap volt.

[14] Nem találta indokoltnak levonni az eljárás számított időtartamából a kérelmező által megjelölt időszakokat, a következők alapján:

[15] A 2017. szeptember 22. és 2017. december 13. közötti 83 napot. Hangsúlyozta: arra a kérelmezett helytállóan hivatkozott, hogy a végrehajtás megszüntetése iránti perben az akkor alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (1952. évi Pp.) 370/A. §-ának (1) bekezdése szerint a bíróságnak soron kívül kell eljárnia, ugyanezen szakasz (4) bekezdése szerint pedig a tárgyalást – legfeljebb 8 napra – csak akkor lehet elhalasztani, ha ez a felek által felajánlott bizonyítás lefolytatása érdekében szükséges. A kérelmezett hangsúlyozta, hogy nem önmagában az intézkedési kötelezettség határidőn túliságát, hanem azt sérelmezi, hogy a folytatólagos tárgyalás kitűzésére az 1952. évi Pp. egyértelmű rendelkezése ellenére a 370/A. §-ának (4) bekezdése által meghatározott feltétel és határidő megsértésével került sor, amit a kérelmezőnek a tárgyalási jegyzőkönyv és az abban foglalt idézés kézbesítésekor nyilvánvalóan fel kellett ismernie és az emiatti időmúlás miatt kifogást kellett volna benyújtania. Ugyanakkor irányadónak tekintette azt a bírói gyakorlatot, mely szerint nem határozható meg a fél terhére a bár a törvényes határidőn túlra, de a már kitűzött tárgyalási határnap korábbi időpontra való kitűzésére irányuló kérelem elmaradása; mivel az így okozott sérelemnek a kiküszöbölésére az eljárás elhúzódása miatti kifogás eleve nem vehető igénybe. Ha a bíróság a tárgyalást, bár szabálytalanul, de kitűzi, azzal már nem áll fenn mulasztása, ezzel szemben megszegte az előírt időtartam megtartására irányadó szabályt, amellyel szemben legfeljebb az 1952. évi Pp. 114. §-a szerinti eljárás szabálytalansága elleni kifogás vehető igénybe, amely a Pevtv. alkalmazása szempontjából irreleváns.

[16] A 2018. január 4. és 2018. április 4. nap közötti 91 napot. Itt is irányadónak tekintette, hogy a már kitűzött tárgyalási határnap korábbi időpontra való kitűzésére irányuló kérelem elmaradása nem értékelhető a kérelmező terhére, az így okozott sérelem elhárítására az eljárás elhúzódása miatti kifogás nem vehető igénybe, legfeljebb az eljárás szabálytalansága elleni kifogást nyújtható be, amelynek a Pevtv. szempontjából nincs jelentősége.

[17] A 2018. április 20. és 2018. június 18. közötti 60 napot. A folytatólagos tárgyalás egyidejű kitűzése mellett a bíróságnak az 1952. évi 114/A. §-ának (2) bekezdése szerint kifogásolható mulasztása nem volt, a határnap korábbi időpontra való kitűzésére irányuló kérelem hiánya pedig nem írható a kérelmező terhére. Kétségtelen, hogy a soron kívüli eljárás szabályainak megsértése időmúlást eredményezett a perben, az így okozott sérelem elhárítására az eljárás elhúzódása miatti kifogás nem vehető igénybe. Amennyiben a bíróság megszegte az előírt időtartam megtartására irányadó szabályt, az csak az eljárás szabálytalansága elleni kifogással támadható.

[18] A 2020. április 19. és 2020. augusztus 25. közötti 129 napot. A részidőszak a bíróság működése szempontjából a járványügyi helyzet miatt speciális volt. A kérelmezett egy olyan helyzetben várta el a kérelmezőtől az eljárás elhúzódásának kifogásolását, amikor a bíróság eljárását előbb a rendkívüli ítélkezési szünet, majd ennek megszűnését követően a veszélyhelyzeti perrend szabályozta. A veszélyhelyzeti perrend által biztosított keretek között az eljárás ebben az időszakban is érdemben haladt előre: a veszélyhelyzet megszűnéséig tehát a sajátos perrend keretei között folyt az eljárás és érdemben haladt előre, a kérelmezőnek nem volt mit kifogásolnia. Az pedig, hogy 2020. június 10-én a bíróság csak 2020. augusztus 25-ére tűzött határnapot, szintén nem ad alapot a kifogás előterjesztésére, a határnap hamarabb kitűzése érdekében kifogás nem volt előterjeszthető.

[19] A 2020. szeptember 29. és 2020. november 10. napja közötti 43 napot. A tárgyalás kitűzésére tekintettel az eljáró bíró nem volt mulasztásban, a tárgyalás korábbi hatánapra való kitűzése érdekében az eljárás elhúzódása miatti kifogás nem terjeszthető elő, az eljárási cselekmény a perrendtartás eljárási szabályait sértette, és mint ilyen, az eljárás szabálytalansága elleni kifogással volt támadható akkor is, ha az eljárási szabálysértés egyúttal időmúlást is okozott a perben.

[20] A 2020. október 30. és 2021. január 6. közötti 69 napot. Itt is kifejtette: a kérelmező az új tárgyalási hatánap 8 napon belüli, vagy a ténylegesen meghatározottnál korábbi időpontra való kitűzését az 1952. évi Pp. 114/A. §-ában szabályozott speciális jogorvoslattal nem kérhette.

[21] A 2021. december 14. és 2022. január 26. közötti 44 napot. A tárgyalás kitűzésére tekintettel az eljáró bíró nem volt mulasztásban, a tárgyalás korábbi hatánapra való kitűzése érdekében az eljárás elhúzódása miatti kifogás nem terjeszthető elő; ugyanakkor a permegszüntetés után az eljárás elhúzódását kifogásolni fogalmilag kizárt.

[22] A 2022. június 28. és 2022. szeptember 28. közötti 93 napot. Megismételve a korábbi indokokat, arra is rámutatott, hogy a felek közül a felperes és az I. és IV. rendű alperesek az érintett időszakban az ügy érdemi előrehaladása érdekében nyilatkozatokat tettek, a Pevtv. 15. §-ának (4) bekezdése által meghatározott feltétel, az előrehaladást nem szolgáló időtartam, ezért sem állt fenn.

[23] A 2022. november 23. és 2023. február 1. napja közötti 71 napot. A korábbi indokokon felül felhívta, hogy ebben az időtartamban szakértői bizonyítás elrendelésére, ezzel kapcsolatos felperesi észrevételre és a szakértő felmentésére és újabb szakértő kirendelésére került sor, mindezek pedig az ügy érdemi előrehaladását eredményező percselekmények voltak. A vizsgált részidőszakban ezért nemcsak a kérelmező terhére írható kifogás hiányával kapcsolatos feltétel nem teljesült, hanem az az sem, hogy az eltelt időtartam az ügy érdemi előrehaladását ne szolgálja.

[24] Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság a kérelmezőnek 3015 nap figyelembevételével számított 1 206 000 forint összegű vagyoni elégtétel iránti igényét megalapozottnak találta, míg a kérelmet ezt meghaladóan elutasította.

[25] A kérelmezőt a mindössze 0,3%-os mértékű pervesztességére figyelemmel teljes egészében pernyertesnek tekintette, és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. §-ának (2) bekezdése alapján kötelezte a kérelmezettet a felszámított, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII.9.) IM rendelet (a továbbiakban: Ükr.) 2. §-ának (1) bekezdése alapján megállapított összegű elsőfokú költségének a megfizetésére, továbbá megállapította, hogy a meg nem fizetett illetéket a Pp. 102. §-ának (6) bekezdése szerint az állam viseli.

A fellebbezés és a fellebbezésre tett észrevétel

[26] A kérelmezett fellebbezésében a végzés részbeni megváltoztatásával a vagyoni elégtétel 273 200 forint összeggel leszállítását kérte.

[27] Felhívta: a kérelmezőnek az eljárás észszerű időn belüli befejezéshez való joga személyében csak akkortól érvényesülhetett, amely időponttól a félként a perben részt vett, és ettől az időponttól kezdve, azaz a perindítás hatályának beálltától lehet jogosult vagyoni elégtételre.

[28] Előadta, hogy a végrehajtás megszüntetési és korlátozási pereket soron kívül kell elintézni, az ilyen perekben minden eljárási cselekményt minél előbb el kell végezni. A soron kívüliségből fakadóan, az 1952. évi Pp. 370/A. §-a (1)-(4) bekezdésében foglalt rendelkezések célja, hogy a bíróságok a végrehajtás megszüntetési és korlátozási pereket

minél gyorsabban intézzék és befejezzék. A bizonyítás csak olyan bizonyítékokra nézve folytatható le, amelyek a tárgyaláson rendelkezésre állnak, vagy amelyeket a felek ott azonnal felajánlottak. Az utóbbi esetben – ha szükséges – a tárgyalást legfeljebb nyolc napra lehet elhalasztani. Az eljárás elhúzódása miatti kifogás nem a bíróság által megtett intézkedésekkel okozott esetleges jogsérelem orvoslására, hanem a mulasztással előidézett sérelmes helyzet megszüntetésére és az intézkedés megtételének elrendelésére irányuló jogvédelmi eszköz. A kifogás alapos volta esetén a bíróságnak haladéktalanul intézkednie kell a mulasztással okozott késedelem elhárítása iránt. Éppen a soron kívüli eljárásokban nyerhet a jogalkotói célkitűzés szerinti értelmet az eljárás elhúzódása miatti kifogás előterjesztése, mivel alkalmas eszköz arra, hogy a per elhúzódását megakadályozza, és az eljáró bíróságot ösztönözze a gyorsabb eljárásra, még abban az esetben is, ha az intézkedési kötelezettségének – az irányadó jogszabályi rendelkezések megsértésével, de – eleget tett. Nem önmagában az alapperben eljáró bíróság intézkedési kötelezettsége határidőn túli mivoltát sérelmezte, hanem azt, hogy a tárgyalás elhalasztására a jogszabályban meghatározott feltétel és határidő megsértésével került sor. Az az alapperben eljáró bíróság részére a törvény két szempontból is korlátot állít a soronkívüliségre tekintettel, a halasztás oka és az új tárgyalási hatánap időpontja vonatkozásában. A kérelmező nyilván-valóan és egyértelműen felismerhette, hogy az alapperben eljáró bíróság eljárási kötelezettségét a jogszabályi előírások megsértésével teljesíti, amely a sajátos pertárgyra tekintettel egyúttal az eljárás elhúzódását is eredményezi. A kérelmezőtől ezért kellő gondosság mellett elvárható lett volna, hogy az eljárás elhúzódása miatti kifogás előterjesztése, amelytől alappal várhatta volna a sérelem kellő időben és eredményességgel történő orvoslását.

[29] A kérelmező a fellebbezésre tett észrevételében az elsőfokú végzés helyes indokai alapján való helybenhagyását kérte. A kérelmezett által a per számított időpontja nem áll összhangban a Pevtv. rendelkezéseivel. Az eljárás elhúzódása miatti kifogással kapcsolatban kifejtett elsőfokú érvelés minden tekintetben megalapozott, az a vonatkozó jogszabályoknak megfelel.

A másodfokú bíróság döntése

[30] Az ítéltábla fellebbezés hiányában nem érintette az elsőfokú végzés a kérelmezettet 932 800 forintban marasztaló, illetve a kérelmet részben elutasító rendelkezését, a kérelmezett fellebbezését pedig a következők szerint nem találta alaposnak.

[31] Az elsőfokú bíróság a tényállást a jogvita eldöntéséhez szükséges mértékben feltárta és azt helytállóan állapította meg, a jogszabályi rendelkezéseket megfelelően hívta fel és a jogvita elbírálásához helyesen alkalmazta. Helyesen foglalt állást a Pevtv. normaszövege, annak az Emberi Jogok Európai Bírósága (EJEB) követelményrendszere által kialakított, az Alaptörvény 28. cikkére és a Pp. Preambulumára tekintettel a törvényjavaslat indokolásában előadottakból meghatározható jogalkotói törekvések figyelembevételével kialakított értelmezése alapján, a bírói gyakorlat megfelelő felhívásával az elleniratban meghatározott időszakok levonhatóságáról, ezáltal a vagyoni elégtétel alapját képező figyelembe vehető időszakról. A jogszabályi rendelkezésekkel és a kialakult bírói gyakorlattal összhangban indokolta az egyes levonni kért időtartamokat érintően az eljárás elhúzódása miatti kifogás elvárható előterjesztésének szempontjait. A fellebbezés lényegében csak újból kifejtette az elleniratban előadottakat, amelyekkel kapcsolatban az elsőfokú bíróság a Pp. – a nemperes eljárás sajátosságai mellett alkalmazandó – 346. §-ának (4) bekezdése értelmében elvárható indokolás szerint döntését megfelelően alátámasztotta, azok részletes megismétlése szükségtelen.

[32] Csúpan a fellebbezésben előadottakra tekintettel mutat rá az ítéltábla az alábbiakra:

[33] Nem értett egyet az ítéltábla a kérelmezett azon fellebbezési hivatkozásával, hogy a kérelmezőt a vagyoni elégtétel nem az alapper kezdőnapját követő napjától, csak a perindítás hatálya beálltának a napjától illeti meg, mivel alapjogi sérelme csak akkortól következhetett be. Ez az értelmezés a Pevtv. határozott szabályaival nem támasztható alá. A Pevtv. az eljárás időtartamára több fogalmat használ: megkülönbözteti az *észszerű időtartamot*, a *számított időtartamot*, a *levonandó (figyelmen kívül hagyandó) időtartamot* és a *figyelembe vehető időtartamot*. Az *észszerű időtartamot* egyrészt az eljárás teljes tartamára, másrészt az egyes eljárási szakaszokra a Pevtv. 6. §-a határozza meg kötelezően úgy, hogy attól a bíróság csak a kérelmező javára térhet el, de a törvényes időtartamot a perújítás kivételes esetétől eltekintve, nem hosszabbíthatja meg. Az eljárás *számított időtartama* az az időtartam, ameddig a peres eljárás a törvény fogalomhasználatára szerint tart: a teljes eljárás tekintetében a keresetlevél benyújtását követő naptól a jogerősnek minősülő határozat közlésének napjáig. Ebből a számított időtartamból engedi meg a Pevtv. 15. §-ának (3) és (4) bekezdése egyes, az eljárás előrehaladását nem szolgáló, elhárítható ok miatt, szükségtelenül eltelt *időtartamok levonását*. A számított időtartam és a levont (figyelmen kívül hagyandó) időtartam különbözete a *figyelembe vehető időtartam*. A Pevtv. 7. §-ának (2) bekezdése egyértelmű rendelkezést tartalmaz olyanképpen, hogy ha a bírósági eljárás vagy eljárási szakasz figyelembe vehető időtartama – azaz a számított időtartam és a levont időtartamok különbözete – meghaladja az észszerűnek minősülő időtartamot, a *fél akkor jogosult a figyelembe vehető időtartamához igazodó* vagyoni elégtételre. A polgári peres eljárás elhúzódásával kapcsolatos vagyoni elégtétel mértékéről és a kifizetendő összeg számításának szabályairól szóló 372/2021. (VI.30.) Korm. rendelet 1. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a vagyoni elégtétel összegét a bírósági eljárás Pevtv. szerint *figyelembe vehető időtartamára* eső naptári napoknak és a (2) bekezdésben meghatározott napi összegnek a szorzataként, egy összegben kell megállapítani. A törvény nem tesz különbséget a felperes és az alperes között, a vagyoni elégtétel alapját mindegyikük esetében a per (eljárási szakasz) figyelembe vehető időtartamához igazítja és nem tartalmaz eltérő számítást ahhoz igazodóan, hogy a perindítás hatálya az alperessel szemben mikor állt be.

[34] Hangsúlyozza az ítéltábla: a következetes jogalkalmazói értelmezés szerint, mivel az ellen-irat nem a fellebbezés része, azt az eljárási vagy anyagi jogi szabálysértést, amin a fellebbezés alapul, a fellebbezésben kell meghatározni és mindezt az elleniratra visszautalással nem lehet pótolni (ekként: Debreceni Ítéltábla Pkf.I.20.365/2023/2., Pkf.I.20.456/2024/2., Pkf.IV.20.114/2025/2.) Márpedig a fellebbezésben a további levonások elmaradását csak azon az alapon sérelmezte a kérelmezett, hogy a soron kívüli eljárásban a tárgyalásokat a bíróság a jogszabályban meghatározott feltétel és határidő megsértésével halasztotta el, így az ítéltáblának a levonhatóság tekintetében csak ezeket az érveket kellett vizsgálnia.

[35] Kétségtelen, hogy a végrehajtás megszüntetési és korlátozási pereket az 1952. évi Pp. hatálya alatt is soron kívül kellett elintézni, az ilyen perekben minden eljárási cselekményt minél előbb el kellett elvégezni. Ehhez igazodóan azonban a 370/A. §-a nem határozott meg olyan határidőket, amelyek elmulasztása esetén az eljárás elhúzódása miatti kifogás igénybe vehető lehetett volna, beleértve az (1) bekezdése értelmében az első tárgyalás 15 napon belülre, valamint a (4) bekezdés szerint a folytatólagos tárgyalás 8 napon belülre kitűzésének kötelezettségét. Ezeket a határidőket az alapper bírósága folyamatosan megsértette, de ez a Pevtv. által bevezetett szabályozási koncepció miatt nem eredményezhette egyes időszakok figyelmen kívül hagyását. Mint ahogy ugyanis az elsőfokú bíróság által mindenben helyesen felhívott gyakorlat értelmezi: az eljárás elhúzódása miatti kifogás nem valamennyi, a bíróság érdekkörében felmerült, elhárítható ok miatt, szükségtelenül eltelt időtartam orvoslására alkalmas, a kérelmezett fellebbezési álláspontjával szemben nem vehető igénybe a törvényes határidőn túlra, a már kitűzött tárgyalási határnap

helyett korábbi időpontra való kitűzés elmaradása miatt okozott sérelem kiküszöbölésére. Az 1952. évi Pp. 370/A. §-ának (4) bekezdése a folytatólagos tárgyalás nyolc napon belüli megtartását előíró rendelkezése nem a bíróság részére az eljárás lefolytatására, eljárási cselekmény elvégzésére vagy valamely határozat meghozatalára határidő meghatározása. Ha a bíróság a folytatólagos tárgyalást nyolc napon túlra, de kitűzi – mint ahogy azt valamennyi ebből az okból sérelmezett, azaz a 2017. szeptember 22. és 2017. december 13. közötti 83 nap, a 2018. január 4. és 2018. április 4. nap közötti 91 nap, a 2018. április 20. és 2018. június 18. közötti 60 nap, a 2020. szeptember 29. és 2020. november 10. napja közötti 43 nap, a 2020. október 30. és 2021. január 6. közötti 69 nap, a 2021. december 14. és 2022. január 26. közötti 44 nap, a 2022. június 28. és 2022. szeptember 28. közötti 93 nap, valamint a 2022. november 23. és 2023. február 1. napja közötti 71 nap levonni kért időszakok esetében kivétel nélkül meg is valósult –, azzal már nem áll fenn mulasztása, ezzel szemben megszegte az előírt időtartam megtartására irányadó szabályt, amelyet érintően legfeljebb az 1952. évi Pp. 114. §-a szerinti eljárás szabálytalansága elleni kifogás vehető igénybe, amely a Pevtv. alkalmazása szempontjából irreleváns. (Ekként: Kúria Pkif.IV.24.815/2014/4., Fővárosi Ítéltábla 1.Pkf.26 116/2006/2. – közzétéve: BDT2006. 1458, Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.345/2022/2. – közzétéve: BDT2023. 4600, Pkf.II.20.003/2023/2. – közzétéve: BDT2023. 4620, Pkf.II.20.083/2023/2., Pkf.II.20.143/2023/2., Pkf.II.20.261/2023/2., Pkf.II.20.286/2023/2., Pkf.II.20.298/2023/2., Pkf.II.20.158/2024/2 Pkf.II.20.030/2025/2.) Az pedig, hogy a tárgyalás elhalasztására törvényes ok nélkül került sor, ugyancsak nem válthatta ki az eljárás elhúzódása miatti kifogás előterjesztésének elvárható kötelezettségét. Abban is egységes a jogalkalmazás, hogy nem ad alapot a levonásra a tárgyalás a törvényben megengedett feltételek hiányában elhalasztása; a tárgyalás megfelelő törvényi ok nélküli elhalasztásával okozott sérelem elhárítására az eljárás elhúzódása miatti kifogás nem alkalmas. Ez ugyanis nem sorolható be az 1952. évi Pp. 114/A. §-a (2) bekezdésében meghatározott egyik esetkörbe sem, mert a bíróság nem valamilyen törvény vagy saját maga által megállapított határidőt mulasztott vagy észszerű időn belül nem intézkedett. (Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.342/2024/2., Pkf.II.20.542/2024/4., Pkf.II.20.275/2024/2.)

[36] A veszélyhelyzeti perrend szabályaival ellentétesen a szükséges intézkedések elmulasztása miatt a 2020. április 19. és 2020. augusztus 25. közötti 129 nap levonásának elmaradását pedig a kérelmezett külön fellebbezési indokok nélkül sérelmezte, ezért azt az ítéltábla nem is érinthette.

[37] Mindezek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság végzésének a fellebbezett részét a Pevtv. 9. §-ának (4) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 383. §-ának (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

[38] A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 83. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az ítéltábla a kérelmezettet a kérelmező javára a csatolt megbízási szerződésre hivatkozásra tekintettel az Ükr. 2. §-ának (1) bekezdése szerint felszámított és megfelelően igazolt, a kikötött ügyvédi munkadíjból álló másodfokú költsége megfizetésére.

[39] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. §-ának (1) bekezdése és 47. §-ának (1) bekezdése szerint meghatározott fellebbezési illeték, a kérelmezett személyes illetékmentessége folytán, a Pp. 102. §-ának (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

Debrecen, 2026. május 19.

Dr. Pribula László s.k. a tanács elnöke, előadó, Dr. Gárdosi Judit s.k. bíró, Dr. Árok Krisztián s.k. bíró